

[Stein.]

alene Udtryk for, hvad der interesserer hele det arbejdende danske Erhvervsliv.

Nu siger den højtærede Minister, at de Penge, der gaar ind gennem Skatterne og, som jeg sagde, tages bort fra det arbejdende Erhvervsliv, ikke forsvinder, men gaar ind i det store Kredsløb, og det er naturligvis rigtigt; men de virker ikke paa den samme Maade. Jeg skal blot nævne et enkelt Eksempel, idet jeg ikke ønsker at forlænge denne Diskussion. Naar den højtærede Minister, saaledes som det er sket i de sidste Aar, ekstrabeskatte f. Eks. Skibsfarten og derigennem paa en urimelig Maade — fordi Skibsfartens Indtjening ikke kan ses over 1 Aar eller 2, men som Følge af de stadige Konjunkturskifter maa ses over en Periode — lægger Beslag paa Penge, der skulde omsættes i ny Tonnage, og som skulde tjene til netop det, som jeg nævnte før: at udbygge Skibsfarten, at skabe nye Indtjeningsmuligheder for Landet, saa tages disse Penge direkte fra Erhvervslivet paa en Maade, som aldeles ikke kan udliges ved, at de gaar ind i det almindelige Forbrug. Det er en skadelig Politik, naar man driver det paa den Maade, som den højtærede Minister har gjort. Det er skadeligt ikke mindst i en Periode, hvor vi netop har set, at den danske Handelsflaade er i Tilbagegang.

Jeg tror ikke, det kan nytte, at den højtærede Minister og jeg giver os til at diskutere den Maade, hvorpaa den høje Regering og det nuværende Regeringssystem placerer Sagkundskaben, for der er for mig ingen Tvivl om, at den Anvendelse — eller Mangel paa Anvendelse —, som man her gør af Sagkundskaben, i mange, mange Forhold er til Skade, at den hindrer netop det nære Samarbejde mellem Erhvervene og Regeringen, som i en Række Tilfælde er nødvendigt, for at man overhovedet kan løse de Spørgsmaal, som melder sig fra Tid til anden, og komme ud over de Vanskeligheder, der rejser sig.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger om Valutacentralsystemet og den Splid og Splittelse, som han her mener gør sig gældende inden for Erhvervene. Det er naturligvis rigtigt, at man har set forskelligt paa disse Forhold, men det er lige saa rigtigt, at man inden for alle Erhverv, ogsaa inden for Industrien, har faaet nok af dette System.

Gunnar Fog-Petersen: Man har haft — jeg ved ikke, om man har det længere — den Skik i Frankrig, at Deputeretkammeret

kunde vedtage, at en Tale, som man fandt havde stor Betydning, blev opslaaet offentligt, saa at alle i Landet kunde blive bekendt med den. Jeg kunde ønske, vi havde haft en lignende Skik her, saa vilde jeg have foreslaaet det høje Ting, at den højtærede Udenrigsministers Tale om vor Udenrigshandel blev slaaet op paa alle Porte i Landet, saa at enhver kunde faa den at se. Den gjorde det for det første ganske klart, hvad der stadig diskuteres rundt omkring i Landet og sikkert vil blive det i den kommende Valgkampagne, nemlig at det, som kaldes for Udenrigsplanen for Samhandelen mellem Danmark og Tyskland, kun er at opfatte som et Budget for den kommende Samhandel, og at denne Plans Størrelse ved Udgangspunktet ikke har nogen Indflydelse paa, hvor stor Samhandelen bliver i det kommende Kvartal. Det er en Ramme, der er lagt som Udgangspunkt, inden for hvilken Ramme man saa fordeler de Varekøb, der er Tale om; men Samhandelens Størrelse afhænger af, i hvor høj Grad disse Køb effektueres, og ikke af Omfanget eller de enkelte Poster inden for Budgettet, som naturligvis kan bevæge sig. Et Budget kan være retningsgivende, det kan angive et Ønske eller en Tendens, men det har ingen direkte Indflydelse paa Omsætningens Størrelse. Dernæst er det slaaet fast, at hvor der har været en Konflikt mellem Erhvervene, mellem Landbrugserhvervets Interesser paa den ene Side og en Industriinteresse paa den anden, som den højtærede Udenrigsminister betegnede som misforstaaet Interessesmodsætning, der har Udenrigsministeren klart og tydeligt taget Ordet for og sat sin Indflydelse ind paa at give Landbruget en Fortrinnsstilling ud fra en Vurdering af dets Forhold i Almindelighed, saaledes som de er blevet paavirket af Verdenskonjunkturerne, der har været Landbruget ugunstige.

Disse to Ting er slaaet fast i denne Debat, og det er af væsentlig Interesse ikke mindst for den Valgkampagne, der snart skal begynde. Derfor kunde jeg ønske, at denne Tale blev bekendt overalt i Landet.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan ikke give det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) Ret i, at de 185 Millioner var et Diktat. Et Diktat er ikke det samme som en Beregning af, hvad der sandsynligvis kan gennemføres i det følgende Aar. Selve Beløbene staar naturligvis i en vis Forbindelse med Attesterne, men Beregningsgrundlaget er snarest en Vurdering